

ST 01.01 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- roboty ziemne.

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót ziemnych.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- roboty ziemne, zdjęcie humusu
- zasypka wykopów, wywóz ziemi

3. Materiały

grunty uzyskane z wykopów
nadmiar gruntu (do wywozu)

4. Sprzęt

samochód samowyładowczy do robót związanych z wywozem gruntu
sprzęt do robót ziemnych

5. Transport

samochód samowyładowczy, skrzyniowy
wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót.

6. Wykonanie robót

Sposób prowadzenia wykopów powinien gwarantować ich stateczność w całym okresie prowadzenia robót a naprawa uszkodzeń wynikających z nieprawidłowego ukształtowania wykopu obciążają wykonawcę robót.

Wykonawca powinien wykonywać wykopy w taki sposób aby grunty o różnym stopniu przydatności do budowy składowane oddzielnie w sposób uniemożliwiający ich wymieszanie. Zagęszczenie gruntu w wykopach, podkładach powinno spełniać wymagania, dotyczące minimalnej wartości wskaźnika zagęszczenia i wtórnego modułu odkształcenia.

Różnica w stosunku do projektowanych rzędnych robót ziemnych nie może przekraczać +1cm do -3cm.

Wykonawca powinien o ile wymagają warunki terenowe wykonać urządzenia które zapewniają odprowadzenie wód gruntowych i opadowych poza obszar robót ziemnych tak aby zabezpieczyć grunty przed zawilgoceniem i nawodnieniem.

Wody opadowe i gruntowe należy odprowadzić poza teren pasa robót ziemnych.

Nасыpywanie i zagęszczanie gruntu w pobliżu ścian powinno być wykonane w

sposób nie powodujący uszkodzenia izolacji przeciwwilgociowej.
Zezwolenie na rozpoczęcie zasypek . Wykonawca może przystąpić do zasypywania wykopów po uzyskaniu zezwolenia Inspektora Nadzoru, co powinno być potwierdzone wpisem do dziennika budowy.
Po wykonaniu wykopów fundamentowych należy dokonać oceny podłoża przez geologa, w razie konieczności należy dokonać częściowej wymiany gruntu w poziomie posadowienia fundamentów.

7. Kontrola jakości

Odspojenie gruntu, stateczności skarp, umocnienia ścian wykopów, odwodnienia wykopów, zagęszczeniu gruntu, podłożu.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :
wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Roboty odbiera Inspektor na podstawie zapisów w dzienniku budowy i odbiorów częściowych ze sprawdzeniem koordynacji robót.
Dokonuje Inspektor na podstawie wizji lokalnej, kontroli z dokumentacją.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-86-B-02480 Grunty budowlane. Określenia. Symbole Podział i opis gruntów.
PN-99/B-06050 Geotechnika. Roboty ziemne. Wymagania ogólne.
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 6 lutego 2003r w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 45 Poz. 401 z 2003r)
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 23 czerwca 2003r (Dz. U. Nr 120 z 2003r Poz. 1125 i 1126) w sprawie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w budownictwie.
Rozporządzenie MGPIB z dnia 15 grudnia 1994r w sprawie warunków i trybu przy robotach rozbiórkowych nie użytkowanych, zniszczonych lub nie wykończonych obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 92 z późniejszymi zmianami)

ST 01.02 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- robót betonowych, żelbetowych

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót betonowych, żelbetowych.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- ławy fundamentowe żelbetowe
- ściany fundamentowe , stopy fundamentowe
- schody żelbetowe
- belki i podciągi żelbetowe, nadproża
- wieńce żelbetowe, słupy żelbetowe
- stropy żelbetowe, zbrojenie elementów żelbetowych

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

wyciągarka ręczna, mechaniczna, rusztowania, pomosty
młoty pneumatyczne, zagęszczarki, ubijaki mechaniczne
samochód samowyładowczy, wibratory do betonu, betoniarki
nożyce, giętarki, prościarka do prętów, żuraw samochodowy

5. Transport

samochód samowyładowczy, skrzyniowy
wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót.

6. Wykonanie robót

Roboty betonowe i żelbetowe muszą być wykonywane zgodnie z wymogami norm : PN-B-06250 i PN-B-06251. Przed przystąpieniem do betonowania powinna być stwierdzona przez Inspektora nadzoru prawidłowość wykonania wszystkich robót poprzedzających betonowanie, a w szczególności :

prawidłowość deskowań, prawidłowość wykonania zbrojenia, zgodność rzędnych z projektem, czystość deskowania oraz obecność wkładek dystansowych zapewniających wymaganą wielkość otuliny, prawidłowość rozmieszczenia i niezmienność kształtu elementów wbudowanych w betonową konstrukcję, gotowość sprzętu i urządzeń do prowadzenia betonowania. Betonowanie można rozpocząć po uzyskaniu zezwolenia Inspektora nadzoru potwierdzonego wpisem do dziennika budowy.

Przygotowanie, montaż i odbiór zbrojenia powinien odpowiadać wymaganiom normy PN 91/5-10042 a klasy i gatunki stali winny być zgodne z dokumentacją projektową. Pręty przed użyciem oczyścić z płatków rdzy, kurzu i błota. Stal pokrytą rdzą i zabłoconą oczyszcza się szczotkami drucianymi lub mechanicznie przez piaskowanie. Cięcie prętów przeprowadza się przy użyciu mechanicznych noży lub palnikiem acetylenowym. Przy odbiorze odgięć prętów należy zwrócić uwagę na ich zewnętrzną stronę.

Układ zbrojenia w konstrukcji musi umożliwiać jego dokładne otoczenie przez jednorodny beton. Po ułożeniu zbrojenia w deskowaniu rozmieszczenie prętów względem siebie i względem deskowania nie może ulec zmianie. Układanie zbrojenia na deskowaniu i podnoszenie na odpowiednią wysokość w trakcie betonowania jest niedopuszczalne. Pręty zbrojenia należy układać w sposób określony w projekcie. Skrzyżowania należy wiązać drutem wiązałkowym. Minimalna grubość otuliny zewnętrznej w świetle prętów i powierzchni przekroju elementu żelbetowego powinna wynosić co najmniej:

- 0.07m dla zbrojenia głównego fundamentów
- 0.055m dla strzemion fundamentów
- 0.03m dla zbrojenia głównego płyty, belek, słupów
- 0.025m dla zbrojenia strzemion belek i słupów

Betonowanie – przy stosowaniu pomp wymagane jest sprawdzenie ustalonej konsystencji mieszanki betonowej przy wylocie. Mieszanki betonowej nie zrzucać z wysokości większej niż 0.75m od powierzchni na którą spada. W przypadku gdy wysokość ta jest większa, należy mieszankę podawać za pomocą rynny zsypowej do wysokości 3.0m.

Przy wykonywaniu elementów konstrukcyjnych należy przestrzegać wymogi:

- w fundamentach mieszankę betonową należy układać bezpośrednio z pompy warstwami do 40cm zagęszczając wibratorami wglębnymi
- przy wykonywaniu płyty mieszankę betonową należy układać bezpośrednio z pompy
- przy betonowaniu schodów stosować wibratory wglębne

Przerwy w betonowaniu należy stosować w miejscach uprzednio przewidzianych i uzgodnionych z projektantem. Powierzchnia betonu w miejscu przerwania betonowania powinna być starannie przygotowana do połączenia betonu stwardniałego ze świeżym przez usunięcie z powierzchni betonu stwardniałego, luźnych okruszków betonu oraz warstwy szkliwa cementowego oraz zwilżenie

wodą. Powyższe zabiegi należy wykonać bezpośrednio przed rozpoczęciem betonowania. W przypadku przerwy w układaniu betonu zagęszczanego przez wibrowanie wznowienie betonowania nie powinno odbyć się później niż w ciągu 3 godzin lub po całkowitym stwardnieniu betonu. Jeżeli temperatura powietrza jest wyższa niż 20 st. C czas trwania przerwy nie powinien przekraczać 2 godzin. Po wznowieniu betonowania należy unikać dotykania wibratorem deskowania, zbrojenia i poprzednio ułożonego betonu.

Betonowanie konstrukcji należy wykonywać wyłącznie w temperaturach nie niższych niż +5 st. C, zachowując warunki umożliwiające uzyskanie przez beton wytrzymałości co najmniej 15 Mpa przed pierwszym zamarznięciem.

W wyjątkowych przypadkach dopuszcza się betonowanie w temperaturze do – 5 st. C, jednak wymaga to zgody Inspektora nadzoru oraz zapewnienia temperatury mieszanki betonowej + 20 st. C w chwili układania i zabezpieczenia uformowanego elementu przed utratą ciepła w czasie co najmniej 7 dni.

Pręty i walcówki przed ich użyciem do zbrojenia konstrukcji należy oczyścić z zendry, luźnych płatków rdzy, kurzu i błota.

Pręty zbrojenia zanieczyszczone tłuszczem (smary, oliwa) lub farbą olejną należy opalać np. lampami lutowniczymi aż do całkowitego usunięcia zanieczyszczeń.

Czyszczenie prętów powinno być dokonywane metodami nie powodującymi zmian we właściwościach technicznych stali ani późniejszej ich korozji.

Zbrojenie należy układać po sprawdzeniu i odbiorze deskowań.

Nie należy podwieszać i mocować do zbrojenia deskowań, pomostów transportowych, urządzeń wytwórczych i montażowych.

Montaż zbrojenia z pojedynczych prętów powinien być dokonywany bezpośrednio w deskowaniu. Montaż zbrojenia bezpośrednio w deskowaniu zaleca się wykonywać przed ustawieniem szalowania bocznego.

Zbrojenie płyt prętami pojedynczymi powinno być układane według rozstawienia prętów oznaczonego w projekcie. Dla zachowania właściwej otuliny należy układać w deskowaniu zbrojenie podpierając podkładkami betonowymi lub z tworzyw sztucznych o grubości równej grubości otulenia.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie prawidłowości wykonania konstrukcji żelbetowej, betonowej bruzd mocowań w trakcie odbiorów częściowych przed zakryciem, sprawdzenie jakości materiałów i elementów, zachowanie zaleceń technologicznych i zgodności z projektem. Sprawdzenie robót betonowych wykonuje się wg PN-88/B-06250 oraz PN-63/B-06251. Szczegółową kontrolę jakości sprawuje kierownik robót, pod nadzorem zamawiającego.

Kontroli podlegają: dostawy materiałów, realizacja poszczególnych asortymentów robót, wydzielone odcinki robót przeznaczone do realizacji, całość realizowanej konstrukcji.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :
wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Roboty odbiera Inspektor na podstawie zapisów w dzienniku budowy i odbiorów częściowych ze sprawdzeniem koordynacji robót. Odbiór częściowy polega na ocenie ilości i jakości wykonanej części robót. Odbioru częściowego robót dokonuje się dla zakresu określonego w dokumentach umownych według zasad jak przy odbiorze ostatecznym robót. Celem odbioru częściowego jest wczesne wykrycie ewentualnych usterek w realizowanych robotach i ich usunięciu przed odbiorem końcowym. Odbiór częściowy robót jest dokonywany przez Inspektora nadzoru w obecności Kierownika budowy.

Zakres robót zanikających lub ulegających zakryciu określają pisemne stwierdzenia Inspektora nadzoru lub inne dokumenty potwierdzone przez Inspektora nadzoru. Odbiór ostateczny stanowi ostateczną ocenę rzeczywistego wykonania robót w odniesieniu do zakresu, jakości i zgodności z dokumentacją projektową. Odbiór końcowy odbywa się po pisemnym stwierdzeniu przez Inspektora nadzoru w dzienniku budowy zakończenia robót betonowych i spełnieniu innych warunków dotyczących tych robót zawartych w umowie.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-63/B-06251 - Roboty betonowe i żelbetowe. Wymagania techniczne

BN-73/6736-01 - Beton zwykły. Metody badań

PN-88/B-32250 - Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw

PN-85/B-23010 - Domieszki do betonów. Specyfikacje i definicje

PN-EN 10080:2005 (U) Stal do zbrojenia betonu . postanowienia

PN-ISO 6935-1:1998 Stal do zbrojenia. Pręty gładkie

IDT-ISO 6935-1:1991

PN-ISO 6935-2/AK:1998 Stal do zbrojenia betonu. Pręty zębowane. Dodatkowe wymagania.

Poprawki PN-ISO 6935-2/AK: 1998/Ap1:1999

PN-EN 10034:1996 Kształtowniki stalowe dwuteowniki

PN-65/B- 14503 Zaprawy budowlane cementowo-wapienne

PN-69/B- 30302 Wapno suchogaszzone do celów budowlanych

PN- 74/B-3000 Cement Portlandzki

ST 01.03 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru - robót murarskich

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót – murarskich.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- wykonanie ścian zewnętrznych
- wykonanie ścian wewnętrznych
- wykonanie ścianek działowych
- wykonanie kominów wentylacyjnych

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

wyciągarka ręczna, mechaniczna, rusztowania, pomost
samochód dostawczy, skrzyniowy, betoniarki

5. Transport

samochód skrzyniowy, dostawczy

wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót.

6. Wykonanie robót

Mury należy wykonywać warstwami z zachowaniem prawidłowego wiązania i grubości spoin do pionu i sznura z zachowaniem zgodności z projektem co do odsadzek i otworów. Układ muru powinien odpowiadać zasadom prawidłowego wiązania dla muru z cegły spoiny w dwóch następujących po sobie warstwach poziomych muru powinny się mijać co najmniej o 6cm. W pierwszej kolejności należy wykonywać mury nośne. Mury konstrukcyjne powinny być wykonane z

elementów jednakowej odmiany i marki i na jednakowej zaprawie. Ścianki działowe należy murować nie wcześniej niż po zakończeniu ścian głównych. Mury należy wykonywać równomiernie na całej ich długości. W miejscu połączenia murów wykonanych nie jednocześnie należy stosować połączenia na strzępia. Cegły, pustaki układane na zaprawie powinny być czyste i wolne od kurzu. Spoiny powinny być dokładnie wypełnione zaprawą. W ścianach przewidzianych do tynkowania nie należy wypełniać zaprawą spoin przy zewnętrznych licach na głębokość 5-10mm. Liczba cegieł połówkowych do murów nośnych nie powinna być większa niż 15% całkowitej liczby cegieł. Spoiny w murach ceglanych: - 12mm w spoinach poziomych przy czym maksymalna grubość nie powinna przekraczać 17mm a minimalna 10mm, - 10mm w spoinach pionowych podłużnych i poprzecznych, przy czym grubość maksymalna nie powinna przekraczać 15mm, a minimalna 5mm. W przypadku przerwania robót na okres zimowy lub z innych przyczyn, wierzchnie warstwy murów powinny być zabezpieczone przed szkodliwym działaniem czynników atmosferycznych (np. przez przykrycie folią lub papą). Przy wznowianiu robót po dłuższej przerwie należy sprawdzić stan techniczny murów, łącznie ze zdjęciem wierzchnich warstw cegieł i uszkodzonej zaprawy.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie jakości cegieł, pustaków należy przeprowadzać pośrednio na podstawie zapisów w dzienniku budowy i innych dokumentów stwierdzających zgodność cech użytych materiałów z wymaganiami dokumentacji technicznej oraz odnośnymi normami. Sprawdzenie jakości materiałów stosowanych zapraw. Sprawdzenie efektu ostatecznego – kontrola największych wymiarów murów, sprawdzenie wykonania kominów (przelotowości przewodów)

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Roboty odbiera Inspektor na podstawie zapisów w dzienniku budowy i odbiorów częściowych ze sprawdzeniem koordynacji robót. Odbiór robót murowych powinien odbywać się przed wykonaniem tynków i innych robót wykończeniowych. Podstawę odbioru powinny stanowić : dokumentacja techniczna, dziennik budowy, zaświadczenia o jakości materiałów dostarczanych na budowę, protokołu odbioru robót zanikających, protokoły odbioru materiałów i wyrobów, wyniki badań laboratoryjnych jeśli takie były zlecane przez budowę, ekspertyzy techniczne w przypadku gdy były wykonywane przed odbiorem budynku. Dokonuje Inspektor na podstawie wizji lokalnej, kontroli z dokumentacją.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-88/B-32250 Materiały budowlane. Woda do betonów i zapraw
PN-65/B-14503 Zaprawy budowlane cementowo-wapienne
PN-68/B-10020 Roboty murowe z cegły Wymagania i badania przy odbiorze.
PN-69/B-30302 Wapno suchogaszone do celów budowlanych
PN-B-12050:1996 Wyroby budowlane ceramiczne
PN-B-30000:1990 Cement portlandzki
PN-97/B-30003 Cement murarski 15
PN-86/B-30020 Wapno
PN-EN 13139:2003 Kruszywa do zaprawy
PN-74/B-3000 Cement Portlandzki
PN-90/B-14501 Zaprawy budowlane zwykłe
PN-B-03002:1999 Konstrukcje murowe. Obliczenia i projektowanie
PN-B-12055:1996 Wyroby budowlane ceramiczne. Pustaki ścienne

ST 01.04 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- robót dach – konstrukcja, pokrycie

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót – dach konstrukcja, pokrycie.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- wykonanie konstrukcji dachowej
- wykonanie pokrycia dachu
- wykonanie obróbek blacharskich
- rynny, rury spustowe

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

wyciągarka ręczna, mechaniczna, rusztowania, pomost
samochód dostawczy, skrzyniowy

5. Transport

samochód skrzyniowy, dostawczy

wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót.

6. Wykonanie robót

Do konstrukcji drewnianych stosuje się drewno iglaste zabezpieczone przed szkodnikami biologicznymi i ogniem. Preparaty do nasycania drewna stosować zgodnie z instrukcją ITB – Instrukcja techniczna w sprawie powierzchniowego zabezpieczenia drewna budowlanego przed szkodnikami biologicznymi i ogniem. Roboty należy prowadzić zgodnie z dokumentacją techniczną przy udziale środków, które zapewnią osiągnięcie projektowanej wytrzymałości, układu geometrycznego i wymiarów konstrukcji. Przekroje i rozmieszczenie elementów powinny być zgodne z dokumentacją. Długości elementów wykonanych nie powinny różnić się od projektowanych więcej niż 0.5mm. Dopuszcza się następujące odchyłki: w rozstawie belek do 2cm w osiach rozstawu, do 1cm w

osiach rozstawu krokwi, w długości elementu do 20mm, w odległości między węzłami do 5mm, w wysokości do 10mm.

Elementy więźby dachowej stykające się z murem lub betonem powinny być w miejscach styków odizolowane warstwą papy asfaltowej.

Murłaty kotwić do projektowanych rdzeni żelbetowych śrubami M16.

Końce belek opartych na murze lub betonie powinny być impregnowane środkami grzybobójczymi oraz zabezpieczone na długości oparcia papą.

Łaty układać stroną dordzeniową ku dołowi i przybijać minimum dwoma gwoździami.

Długość gwoździ powinna być co najmniej 2.0 razy większa od grubości łaty.

Czoła łat powinny stykać się tylko na krokwiach.

Pokrycie dachu z blachy powlekanej mocowanej do łat śrubowkrętami z uszczelkami gumowymi. Obróbki blacharskie z blachy płaskiej powlekanej, rynny i rury spustowe z PVC. Parapety zewnętrzne z blachy stalowej powlekanej.

Obróbki blacharskie powinny być dostosowane do wielkości pochylenia połaci, roboty blacharskie z blachy stalowej ocynkowanej można wykonywać o każdej porze roku, lecz w temperaturze nie niższej od -15°C . Robót nie można wykonywać na oblodzonych podłożach.

Rynny powinny być wykonane z pojedynczych członów odpowiadających długości arkusza blachy i składany w elementy wielocłonowe, powinny być łączone w złączach poziomych na zakład szerokości 40mm; złącza powinny być lutowane na całej długości, lub gotowych elementów prefabrykowanych z PCW i łączonych prefabrykowanymi złączkami poprzez zakład uszczelniany lub klejenie rynny powinny być mocowane do deskowania i krokwi uchwyty, rozstawionymi w odstępach nie większych niż 50 cm, spadki rynien regulować na uchwytych zgodnie z projektem, rynny powinny mieć wlutowane lub wmontowane wpusty do rur spustowych.

7. Kontrola jakości

Kontrola jakości polega na sprawdzeniu zgodności wykonania robót z projektem. Odbiór materiałów powinien obejmować zgodność z dokumentacją projektową oraz sprawdzenie właściwości technicznych tych materiałów z wystawionymi atestami wytwórcy. W przypadku zastrzeżeń co do zgodności materiału z zaświadczeniem o jakości wystawionym przez producenta – powinien być on zbadany zgodnie z postanowieniami normy państwowej.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Roboty odbiera Inspektor na podstawie zapisów w dzienniku budowy i odbiorów częściowych ze sprawdzeniem koordynacji robót.

Wszystkie roboty podlegają zasadom odbioru robót zanikających.

Roboty pokrywcze, jako roboty zanikające wymagają odbiorów częściowych. Badanie w czasie odbioru częściowego należy przeprowadzać dla tych robót, do których dostęp później jest niemożliwy lub utrudniony. Odbiór końcowy polega na dokładnym sprawdzeniu stanu wykonania pokrycia i obróbek blacharskich i połączenia ich z urządzeniami odwadniającymi.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-B-02361:1999 Pochylenia połaci dachowych

PN-61/B-10245 Roboty blacharskie budowlane z blachy stalowej ocynkowanej i cynkowej. Wymagania i badania techniczne przy odbiorze.

PN-EN 508-3:2002 Wyroby do pokryć dachowych z metalu. Charakterystyka wyrobów samonośnych z blachy stalowej, aluminiowej lub ze stali odpornej na korozję. Część 3. Stal odporna na korozję.

Warunki techniczne wykonania i odbioru robót – część C: zabezpieczenie i izolacje, zeszyt 1. Pokrycia dachowe wydane przez ITB - Warszawa 2004r.

PN-EN 607:2005 Rynny dachowe i elementy wyposażenia z PVC-U. Definicje wymagania i badania.

PN-B-06200:2002 Konstrukcje stalowe budowlane. Warunki wykonania i odbioru

PN-EN 10025:2002 Wyroby walcowane na gorąco z niestopowych stali konstrukcyjnych. Warunki techniczne dostawy.

PN-B-03150:2000/Az2:2003 Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.

PN-EN 844-3:2002 Drewno okrągłe i tarcica. Terminologia. Terminy ogólne dotyczące tarcicy.

PN-EN 844-1:2001 Drewno okrągłe i tarcica. Terminologia. Terminy ogólne wspólne dla drewna okrągłego i tarcicy.

PN-82/D-94021 Tarcica iglasta konstrukcyjna sortowana metodami wytrzymałościowymi.

PN-EN 10230-1:2003 Gwoździe z drutu stalowego.

PN-ISO 8991:1996 System oznaczenia części złącznych.

ST 01.06 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- stolarka okna, drzwi, ślusarka

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót montażu stolarki okiennej, drzwiowej i ślusarki.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- montaż stolarki okiennej PVC
- montaż stolarki drzwiowej drewnianej
- montaż drzwi z aluminium
- parapety zewnętrzne, wewnętrzne

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

Poziomica, łaty kierujące i murarska, warstwomierz narożny, pion, sznur murarski wiertarki, wkrętaki, spawarka.

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Przed przystąpieniem do montażu stolarki należy sprawdzić :

czy wymiary otworu są zgodne z wymaganym luzem, zdjąć skrzydła z ościeżnic, zamontować na zewnętrznej stronie ościeżnicy kotwy, ustawić ościeżnicę na klockach i wypionować, zabezpieczyć ramę klockami dystansowymi, zamontować kotwy do muru za pomocą dybli, zamontować skrzydła okienne i przeprowadzić ich ewentualną regulację, odpylić i zwilżyć wodą fugę między murem a ramą i wypełnić pianką PU w sposób ciągły. Zacementować kotwy zaprawą murarską z cementem szybkowiążącym. Po zastygnięciu i stwardnieniu pianki odciąć

nadmiar pianki, usunąć kliny i klocki montażowe i uzupełnić fugi pianką, silikonem. Wewnętrzne powierzchnie szpalet wyrównać zaprawą gipsową. Osadzone elementy powinny być uszczelnione między ościeżem a ościeżnicą lub ścianą tak aby nie następowało przewiewanie, przemarzanie lub przecieki wody opadowej. Uszczelnienia wykonywać z elastycznej masy uszczelniającej.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie efektu ostatecznego, sprawdzenie jakości zastosowanych materiałów, sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową.
Sprawdzenie prawidłowości ustawienia stolarki w pionie i poziomie, wypełnienie ubytków w ścianach.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :
(m²) stolarka okienna, drzwiowa
(szt) włazy dachowe, ościeżnice

9. Odbiór

Odbiorowi podlega wykonanie wymiary stolarki okiennej i drzwiowej.
Odbioru robót należy dokonać zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych.
Odbioru dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie wpisów do dziennika budowy i sprawdzeniu z dokumentacją techniczną.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-88/B-10085 Stolarka budowlana, okna i drzwi wymagania i badania.
PN-B-91000:1996 Stolarka budowlana. Okna i drzwi. Terminologia
PN/B-02100 Skrzydła i okucia stolarki budowlanej prawe i lewe. Określenia
PN-90/B-92210 Elementy i segmenty ścienne aluminiowe
PN-90/B-92270 Elementy i segmenty ścienne metalowe. Wymagania i badania uzupełniające
PN-EN 478:1997 Kształtowniki z PVC do produkcji okien.
PN-B-05000:1996 Okna drzwi. Pakowanie, przechowywanie i transport.
PN-EN 1906:2003 91.190 Okucia budowlane. Klamki i gałki drzwiowe wraz z tarczami. Wymagania i metody badań.
PN-EN 12608:2003 (U) Kształtowniki z miękkzonego polichlorku winylu (PVC-U) do produkcji okien i drzwi. Klasyfikacja, wymagania i metody badań.

ST 01.05 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- Izolacje, posadzki, okładziny

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót izolacje, posadzki, okładziny.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- wykonanie izolacji poziomych, pionowych przeciwwilgociowych
- wykonanie izolacji poziomych, pionowych cieplnych
- wykonanie izolacji paroszczelnych poziomych
- wykonanie podkładów pod posadzki
- wykonanie posadzek

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

Poziomica, łaty kierujące i murarska, warstwomierz narożny, pion, sznur murarski wiertarki, wkrętarki, mieszarki do zapraw, wyciąg

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Podkład pod izolację powinien być trwały, nieodkształcalny i przenosić wszystkie działające nań obciążenia. Powierzchnia podkładu powinna być równa, czysta i odpylona. Podkład pod izolację z papy asfaltowej powinien być zagruntowany roztworem asfaltowym, lepikiem lub emulsją asfaltową.

Przy gruntowaniu podkład powinien być suchy a jego wilgotność nie powinna przekraczać 5%. Powłoki gruntujące powinny być naniesione w jednej lub dwóch warstwach, z tym że druga warstwa może być naniesiona dopiero po całkowitym wyschnięciu pierwszej. Temperatura otoczenia nie powinna być niższa niż 5st.C.

Izolacje do ochrony obiektu przed wilgocią z gruntu powinny składać się z jednej lub dwóch warstw papy asfaltowej. Szerokość zakładów papy w każdej warstwie powinna być nie mniejsza niż 10cm.

Warstwy wyrównawcze wykonana z zaprawy cementowej z oczyszczeniem i zagruntowaniem podłoża mlekiem wapienno-cementowym, z zatarciem powierzchni na ostro oraz wykonaniem i wypełnieniem szczelin dylatacyjnych masą asfaltową. Podkłady cementowe powinny być wykonane zgodnie z projektem który określa grubości warstwy w zależności od rodzajów posadzek. Warstwy wyrównawcze wykonać zbrojone ze zbrojeniem rozszepczonym. Wylewkę cementową należy układać niezwłocznie po przygotowaniu między listwami kierunkowymi o wysokości równej grubości podkładu z zastosowaniem ręcznego lub mechanicznego zagęszczenia z równoczesnym wyrównaniem i zatarciem.

Wykładziny PVC

Podłoże powinno być gładkie, odpowiedniej wytrzymałości, równe, suche, oczyszczone z wszelkich zanieczyszczeń i przygotowane zgodnie z miejscowymi przepisami budowlanymi.

Przy podkładach cementowych zaleca się stosowanie mas wygładzających (samopoziomujących) przeznaczonych do stosowania pod wykładziny elastyczne. Przed instalacją należy sprawdzić rolki wykładziny pod kątem numerów fabrycznych. Zachowaj etykiety fabryczne wszystkich rolek, aż do chwili zakończenia instalacji.

Uwaga: W celu uniknięcia różnicy w odcieniach, do jednego pomieszczenia należy dobrać wykładzinę pochodzącą z tej samej serii produkcyjnej. Zaleca się również układanie wykładziny kolejno sąsiednimi numerami rolek.

W miarę możliwości rolki należy przewijać przed instalacją. Rolki należy przechowywać w pozycji pionowej lub poziomo w jednej warstwie.

Przed instalacją wykładzina powinna przyjąć temperaturę pomieszczenia (nie niższą niż 18°C). Dopiero wtedy przytnij arkusze wykładziny. W miarę możliwości rozłóż je na płaskim podłożu, by materiał pozbył się naprężeń i przyjął temperaturę pomieszczenia. Jest to szczególnie istotne w przypadku dłuższych arkuszy.

Należy unikać marszczenia i zaginania materiału, gdyż może to doprowadzić do nieodwracalnych zmian.

Używaj tylko klejów przeznaczonych do wykładzin winylowych, stosuj się do wskazań producenta klejów.

Arkusze wykładziny należy łączyć termicznie przy pomocy sznura spawalniczego Tarkett.

Wykładziny Toro EL montuje się z użyciem taśm miedzianych oraz klejów zwykłych i klejów przewodzących.

Pasy wykładziny należy kleić na całej powierzchni, stosując do tego celu dobrej jakości klej akrylowy do wykładzin podłogowych. Ze względu na spód wykładziny, który pokryty jest włóknami grafitowymi, stosowanie kleju przewodzącego na całej powierzchni zostało wyeliminowane.

Klej przewodzący należy stosować tylko podczas klejenia płytek podłogowych oraz do przyklejania taśm miedzianych do spodniej strony wykładziny. Należy zwrócić uwagę, aby klej rozprowadzany był również na powierzchni taśm miedzianych.

Uziemianie wykładziny.

Przy układaniu pasów wykładziny krótszych niż 10 m.
Zastosowanie paska folii miedzianej na jednym z krótszych boków pomieszczenia jest zupełnie wystarczające.

Przy układaniu pasów wykładziny dłuższych niż 10 m.
Paski folii miedzianej powinny być ułożone krzyżowo pod wykładziną z zachowaniem ok. 200 mm odległości od jej krańców.
Równocześnie w przypadku konieczności połączenia dwóch pasów wykładziny zawsze należy stosować pasek folii miedzianej ok. 1 mb, układając go prostopadłe do linii łączenia krańców wykładzin.

Pasy wykładziny dłuższe niż 20 m
Paski folii miedzianej należy układać co 20 m, zachowując prostopadłe ułożenie w stosunku do pasów wykładziny, oraz zawsze należy pozostawiać 20 cm odległości pomiędzy pasami folii miedzianej, a krótszym boki pomieszczenia.
W przypadku łączenia krańców wykładzin należy zawsze stosować pasek folii miedzianej o długości 1 m.

Połączenie uziemienia powinno uwzględniać dwa główne założenia:
Płytki są uziemione przy pomocy kleju przewodzącego oraz pasków folii miedzianej. Uziemienie systemu jest zapewnione poprzez ułożenie pasków folii miedzianej wzdłuż obu krótszych boków pomieszczenia i połączenie ich z uziemieniem budynku. Należy zachować 20 cm odległość pomiędzy paskami folii a ścianą. Odległość pomiędzy paskami folii miedzianej nie może być większa niż 20 m.

W przypadku instalowania płytek na podłodze podniesionej, prowadzenie oddzielnego uziemienia w normalnych warunkach nie jest wymagane, ponieważ uziemienie uzyskiwane jest poprzez przewodzący klej i metalową konstrukcję podłogi.

Najpopularniejszym sposobem uziemienia jest połączenie pasów folii miedzianej ze standardowym elektrycznym systemem uziemienia, jaki jest w danym budynku.

W wysoce antyelektrostatycznie wrażliwych miejscach, pasy folii miedzianej powinny być połączone z niezależnym systemem uziemienia, który musi być zapewniony przez przyszłego użytkownika.

We wszystkich powyższych przypadkach uziemienie musi być zgodne ze wszystkimi wymaganiami i warunkami jakie są określone przez przepisy i normy budowlane.

Po przyklejeniu wykładzinę należy wygładzić upewniając się, że tworzy ona dobre, ścisłe połączenie z podłożem oraz, że nie tworzą się pęcherze powietrza.

Łączenie:
Sąsiadujące ze sobą pasy wykładziny spajane są termicznie, przy pomocy specjalnych sznurów spawalniczych.
Przed wykonaniem łączenia sznurami spawalniczymi, miejsca łączeń należy sfrezować przy pomocy ręcznej frezownicy lub specjalnej maszyny frezującej, nie głębiej niż na 3/4 grubości wykładziny.

Uwaga: Podczas dęcia, frezowania należy zachować szczególną ostrożność, mając na uwadze miedzianą siatkę przewodzącą, która przy braku należytej ostrożności instalatora może ulec uszkodzeniu.

Następnie używając zgrzewarki elektrycznej, służącej do spawania termicznego, należy „zespawać” brzegi za pomocą sznura spawalniczego.

Nadmiar zgrzewu należy odciąć po ostygnięciu.

Posadzki, okładziny z płytek ceramicznych

Przed przystąpieniem do wykonania podłóży i okładzin ściany powinny być otynkowane, podłóża powinny być mocne, równe, suche. Temperatura pomieszczeń w których wykonuje się posadzki musi utrzymywać się powyżej +15st.C. Spoiny powinny być prostoliniowe i jednakowej grubości.

Układane płytki muszą przylegać całą płaszczyzną do podłóża.

Montaż parkietu.

Podłóże do układania.

Beton, jastrychy, zaprawy cementowe - wilgotność o 2% (badanie aparatem CM), równość podłóża do 2 mm po przyłożeniu łąty 3 m.

Jastrychy gipsowe, jastrychy na ogrzewaniu podłogowym - wilgotność do 0,5% (badanie aparatem CM), równość podłóża do 1 mm po przyłożeniu łąty 3 m

Ruszt drewniany - pokryty płytami OSB, paździerzowymi, ze sklejki lub deskami.

Stare podłóża betonowe lub drewniane po uprzednim przygotowaniu.

Warunki i sposoby układania parkietu.

- Wilgotność powietrza - od 45% do 65% Temperatura powietrza - od +10 do +25°C Montaż -

na podłóżu betonowym, jastrychach i zaprawach - klejenie, na ruszcie drewnianym - klejenie

lub montaż na gwoździe.

SZLIFOWANIE I LAKIEROWANIE PARKIETU

Szlifowanie - parkiet przed naniesieniem powłoki lakierniczej szlifuje się szlifierkami do parkietu używając papierów o granulacji 36, 60, 120.

Szpachlowanie - po przeszlifowaniu parkietu następuje szpachlowanie całej powierzchni odpowiednimi kitami szpachlowymi.

Lakierowanie - do zabezpieczania powierzchni stosuje się lakiery akrylowe, poliuretanowe, żywiczne, oleje woskowe, woski nakładane wałkami, szpachlami lub pędzlem.

1 PIELĘGNACJA PARKIETU

Podłogi parkietowe są bardzo trwałe i łatwe w pielęgnacji. W czasie eksploatacji należy przestrzegać następujących zasad:

I Zabezpieczenie podłogi przed rozpoczęciem użytkowania i pielęgnacja bieżąca.

1. Kurz i drobne zanieczyszczenia należy usunąć przy pomocy mopa, miotły z miękkim włosiem lub odkurzacza z końcówką szczotkową. Dodatkowo należy podłogę przetrzeć lekko wilgotną (nie mokrą!!!) miękką ścierką.

2. Przed rozpoczęciem użytkowania podłogę należy zabezpieczyć środkiem konserwującym do parkietów, np. "BEMBAL"

Podczas pierwszej konserwacji "BEMBAL" należy w stanie nierozcieńczonym nanieść cienką i równomierną warstwę przy pomocy miękkiej ścierki. Nie wcierać!

Po ok. 20 min. tworzy się matowa powłoka chroniąca parkiet. W celu uzyskania większego połysku można podłogę po całkowitym wyschnięciu wypolerować.

3. Pielęgnację bieżącą przeprowadza się jak w punkcie 1.

II. Pielęgnacja okresowa.

W zależności od stopnia eksploatacji parkietu, ale nie rzadziej niż raz na trzy miesiące podłogę przygotowaną jak w punkcie 1.1. należy zakonserwować

środkiem "BEMBAL" (rozmieszany z wodą w

stosunku ok. 300 ml na 10 l wody), nanosząc go na podłogę lekko wilgotną (nie mokrą!!!) miękką

ścierką i pozostawić do wyschnięcia. W celu uzyskania większego połysku, suchą powierzchnię można wypolerować.

Do konserwacji podłogi drewnianej nie wolno używać żadnych szorstkich środków czyszczących.

Środki konserwujące należy nanosić cienką warstwą, gdyż za duża ilość powoduje, że podłoga staje się śliska.

Miejsca narażone na intensywne użytkowanie (np. ciągi komunikacyjne) należy konserwować częściej.

III Warunki otoczenia w okresie użytkowania podłóg parkietowych.

1. Drewno jest naturalnym materiałem, który wymaga odpowiednich warunków otoczenia w okresie użytkowania.

2. Parkiet w czasie układania ma wilgotność $9\pm 2\%$, aby nie następowały nadmierne skurcze oraz pęcznienie parkietu w pomieszczeniu powinny być utrzymane w czasie użytkowania następujące warunki:

- wilgotność powietrza 40-65%
- temperatura 18-25st.C

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie efektu ostatecznego, sprawdzenie jakości zastosowanych materiałów, sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Odbioru robót należy dokonać zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych.

Odbioru dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie wpisów do dziennika budowy i sprawdzeniu z dokumentacją techniczną.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-EN 13163:2004 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Wyroby ze styropianu

PN-EN ISO 10545-7 Płytki i płyty ceramiczne – odporność na ścieranie

PN-75/B-10121 Okładziny z płytek ściennych ceramicznych szkliwionych. Wymagania i badania przy odbiorze.

PN-EN 87:1994 Płytki i płyty ceramiczne ścienne i podłogowe. Definicje, klasyfikacja, właściwości i znakowanie.

PN-EN 649:2002 Elastyczne pokrycia podłogowe. Homogeniczne i heterogeniczne pokrycia podłogowe z polichloru winylu.

PN-EN 651:2002 Elastyczne pokrycia podłogowe. Pokrycia podłogowe polichlorowinyłowe z warstwą spienioną. Wymagania.

PN-EN 660-1:2002 Elastyczne pokrycia podłogowe. Wyznaczenie odporności na ścieranie. Część 1 Metoda Stuttgart

PN-EN 660-2:2002 Elastyczne pokrycia podłogowe. Wyznaczenie odporności na ścieranie. Część 2 Metoda Fricka-Tabera

PN-87/B-01100 Kruszywa mineralne. Kruszywa skalne. Podział, nazwy i określenia

PN-89/B-27617 Papa asfaltowa na tekturze budowlanej

PN-B-27617/A1:1997 Papa asfaltowa na tekturze budowlanej Zmiana (A1)

PN-90/B-04615 Papy asfaltowe i smołowe metody badań.

PN-EN 13489:2004 Podłogi drewniane – Elementy posadzkowe wielowarstwowe.

ST 01.07 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru
- Tynki, malowanie, okładziny.

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót tynków i malowania, okładzin.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- wykonanie tynków cementowo-wapiennych
- malowanie powierzchni ścian i sufitów farbami emulsyjnymi
- montaż krutek wentylacyjnych
- okładziny ścian płytki ceramiczne, suche tynki

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

Poziomica, łaty kierujące i murarska, warstwomierz narożny, kielnie, pace, szpachle, pędzle, wałki malarskie, agregat tynkarski, mieszadła elektryczne drabiny, rusztowania

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Przed przystąpieniem do wykonywania robót tynkowych powinny być zakończone wszystkie roboty budowlane zamurowania, przebicia, instalacyjne podtynkowe. Tynki należy wykonywać w temperaturze nie niższej niż +5st.C pod warunkiem że w ciągu doby nie nastąpił spadek poniżej 0st.C.

W niższych temperaturach można wykonywać tynki pod warunkiem zastosowania odpowiednich środków zabezpieczających, zgodnie z Wytocznymi wykonywania robót budowlano-montażowych w okresie obniżonych temperatur.

W okresie wysokich temperatur świeżo wykonane tynki powinny być w czasie wiązania i twardnienia zwilżane wodą.

W ścianach przewidzianych do tynkowania nie należy wypełniać zaprawą spoin przy zewnętrznych licach na głębokość 5-10mm. Bezpośrednio przed tynkowaniem podłoże należy oczyścić z kurzu szczotkami oraz usunąć plamy.

Nadmiernie suchą powierzchnię podłoża należy zwilżyć wodą. Tynki trójwarstwowe powinny być wykonane z obrzutki, narzutu i gładzi. Narzut tynków wewnętrznych należy wykonać według pasów i listew kierunkowych.

Gładź należy nanosić po związaniu warstwy narzutu, lecz przed jej stwardnieniem. Podczas zacierania warstwa gładzi powinna być mocno dociskana do warstwy narzutu. Należy stosować zaprawy cementowo-wapienne – w tynkach nie narażonych na zawilgocenia o stosunku 1:1:4, w tynkach narażonych na zawilgocenia oraz w tynkach zewnętrznych o stosunku 1:1:2.

Do wykonywania robót malarskich można przystąpić po całkowitym zakończeniu robót budowlanych oraz po przygotowaniu i kontroli podłoża pod malowanie i kontroli materiałów. Pierwsze malowanie ścian i sufitów można wykonywać po całkowitym zakończeniu robót instalacyjnych z wyjątkiem białego montażu, oraz armatury oświetleniowej. Po wykonaniu podłoża pod wykładziny podłogowe, ułożeniu podłóg drewnianych oraz dopasowaniu stolarki okiennej i drzwiowej. Następne malowanie można wykonać po wykonaniu białego montażu, ułożeniu posadzek z listwami i cokołami przysściennymi.

Roboty malarskie mogą być prowadzone w temperaturze nie niższej niż +5st.C lecz jeżeli w ciągu doby nie nastąpi spadek poniżej 0st.C.

W temperaturze nie wyższej niż 25st.C. Przy wykonywaniu prac malarskich w pomieszczeniach zamkniętych należy zapewnić odpowiednią wentylację. Roboty malarskie farbami, emaliami lub lakierami rozpuszczalnikowymi należy przeprowadzić z daleka od otwartych źródeł ognia, narzędzi oraz silników powodujących iskrzenie i mogących być źródłem pożaru.

Elementy które w czasie robót malarskich mogą ulec uszkodzeniu lub zanieczyszczeniu, należy zabezpieczyć i osłonić przed zabrudzeniem.

Prace malarskie należy prowadzić zgodnie z instrukcją producenta farby.

Mocowanie płyt gipsowo-kartonowych do rusztu wykonuje się specjalnymi blachowkrętami przystosowanych do używania wkrętarek.

Mocując płyty do rusztu należy zwracać uwagę aby płyty nie spoczywały bezpośrednio na podłodze ale powinny być podniesione i dociśnięte do sufitu (dystans między podłogą a krawędzią płyty winien wynosić ok. 10 mm). Złącza płyt należy okleić taśmą papierową perforowaną lub z włókna szklanego i zaszpachlować zaprawą gipsową.

Okładziny ceramiczne powinny być mocowane do podłoża warstwą wyrównującą lub bezpośrednio do równego i gładkiego podłoża. W pomieszczeniach mokrych okładzinę należy mocować do dostatecznie wytrzymałego podłoża.

Podłoże pod okładziny ceramiczne mogą stanowić nie otynkowane lub otynkowane mury z elementów drobnowymiarowych oraz ściany betonowe.

Do osadzania wykładzin na ścianach murowanych można przystąpić po zakończeniu osiadania murów budynku.

Bezpośrednio przed rozpoczęciem wykonywania robót należy oczyścić z grudek zaprawy i brudu szczotkami drucianymi oraz zmyć z kurzu.

Na oczyszczoną i zwilżoną powierzchnię ścian murowanych należy nałożyć dwuwarstwowy podkład wykonany z obrutki i narzutu. Obrutkę należy wykonać o grubości 2-3 mm z ciekłej zaprawy cementowej marki 8 lub 5, narzut z plastycznej zaprawy cementowo wapiennej marki 5 lub 3.

Elementy ceramiczne powinny być posegregowane według wymiarów, gatunków i odcieni barwy, a przed przystąpieniem do ich mocowania – moczone w ciągu 2 do 3 godzin w wodzie czystej. Temperatura powietrza wewnętrznego w czasie układania płytek powinna wynosić co najmniej +5 °C. Dopuszczalne odchylenie krawędzi płytek od kierunku poziomego lub pionowego nie powinno być większe niż 2 mm/m, odchylenie powierzchni okładziny od płaszczyzny nie większe niż 2 mm na długości łaty dwumetrowej.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie efektu ostatecznego, sprawdzenie jakości zastosowanych materiałów, sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową.

Odbiór podłoża należy przeprowadzić bezpośrednio przed przystąpieniem do robót tynkowych. Odbiór tynków – badanie ukształtowania powierzchni, krawędzie przecięcia powierzchni oraz kąty dwuścienne powinny być zgodne z dokumentacją techniczną czy normami. Dopuszczalne odchylenia powierzchni tynku od płaszczyzny i odchylenie od linii prostej – nie większe niż 3mm i na całej długości łaty kontrolnej 2m. Odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku :

- pionowego nie większe niż 2mm na 1m i ogółem nie więcej niż 4mm w pomieszczeniu
- poziomego nie większe niż 3mm na 1m i ogółem nie więcej niż 6mm na całej pow. między przegrodami. Niedopuszczalne są wykwyty, trwałe zacieki na powierzchni tynków.

Badania powłok malarskich powinny obejmować: sprawdzenie wyglądu zewnętrznego, zgodności barwy, jednolitego natężenia barwy, równomiernego rozłożenia farby.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

(m²) tynki ścian i sufitów, okładziny z płytek

(m²) malowanie pow. ścian i sufitów

(szt) kratki

9. Odbiór

Badania powłok malarskich należy przeprowadzić nie wcześniej niż po 7 dniach od zakończenia ich wykonania. Badania techniczne należy przeprowadzić w temperaturze powietrza co najmniej +5st.C i przy wilgotności względnej powietrza nie przekraczającej 65%.

Ocena jakości powłok malarskich obejmuje: sprawdzenie wyglądu zewnętrznego, zgodności barwy i połysku, odporności na zmywanie, wycieranie, przyczepności powłoki.

Odbioru robót należy dokonać zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych.
Odbioru dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie wpisów do dziennika budowy i sprawdzeniu z dokumentacją techniczną.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-85/B-04500 Zaprawy budowlane. Badanie cech fizycznych i wytrzymałościowych
PN-70/B-10100 Roboty tynkowe. Tynki zwykłe. Wymagania i badania przy odbiorze
PN-B-79406:97, PN-B-79405:99 Płyty kartonowo-gipsowe
PN-EN 459-1:2003 Wapno budowlane
PN-EN 1008:2004 Woda zarobowa do betonu. Specyfikacja. Pobieranie próbek
PN-65/B-14503 Roboty tynkowe. Zaprawy budowlane
PN-69/B-10280 Roboty malarskie budowlane farbami wodnymi i wodorozcieńczalnymi, farbami emulsyjnymi.
PN-89/C-81400 Wyroby lakierowe. Pakowanie, przechowywanie i transport.
Warunki techniczne wykonania i odbioru robót budowlano-montażowych
ARKADY 1989. Tom I Budownictwo ogólne
Zeszyt 388/2003 Warunki techniczne wykonania i odbioru robót. Część B. Roboty wykończeniowe. Zeszyt 1 Tynki.

ST 01.08 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru

- elewacje, elementy zewnętrzne

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót elewacyjnych, elementów zewnętrznych.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- docieplenie ścian, ościeży styropianem
- czapki kominowe, tynki kominów
- wykonanie wyprawy elewacyjnej akrylowej
- założenie kątowników ochronnych naroży, listwy startowej
- place, chodniki

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

Poziomica, łaty kierujące i murarska, warstwomierz narożny, pion, sznur murarski wiertarki, szpachle, packi do nakładania mas klejących i tynkarskich, piłki ręczne lub nożyce do cięcia płyt styropianowych, agregaty tynkarskie, mieszadła do przygotowania masy klejowej, rusztowania rurowe

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Zaprawa klejowa do mocowania płyt styropianowych oraz masa klejąca do wykonania warstwy zbrojonej na płytach styropianowych uzyskiwana jest przez wymieszanie wodą fabrycznie przygotowanej suchej mieszanki w proporcjach podanych przez producenta.

Warstwa masy klejącej na płytach styropianowych powinna mieć grubość 3-5mm. Mocowanie płyt należy rozpoczynać od dołu ściany budynku i posuwać się ku górze. Masę klejącą nakładać packą stalową na płycie styropianowej na obrzeżach pasem o szer. 4cm i w części środkowej plackami o średnicy 10cm i gr. 10mm. Do mocowania pierwszego dolnego rzędu płyt używać listwy cokołowej. Powinna ona być przybita co najmniej 3 kołkami na mb osadzonymi min. 50mm w podłożu. Po nałożeniu masy klejącej należy płyty styropianowe natychmiast przyłożyć do ściany w przewidywanym miejscu i docisnąć uderzeniami deski drewnianej o szer. 10cm i dł. 1.8m aż do uzyskania równej płaszczyzny z sąsiednimi płytami, co należy sprawdzić łatą kontrolną. Nadmiar masy klejącej usunąć. Płyty należy przyklejać w układzie poziomym z zachowaniem mijankowego układu spoin. Płyty układać na styk.

W przypadku płyt pierwszego rzędu oraz płyt klejonych do ścian przy otworach przewidziane jest stosowanie dodatkowych wąskich pasków tkaniny zbrojącej wtopionych w masę klejącą owijających boczne skrajne powierzchnie płyt wraz z krawędziami w celu wzmocnienia osłoniętych obrzeży płyt. Wywinięcie siatki na ścianę powinno wynosić min. 60 mm. Jeżeli kontrola powierzchni przy użyciu łaty kontrolnej wykáže nierówności, należy je wygładzić za pomocą pac drewnianych oklejonych papierem ściernym ruchami okrężnymi. Po wyrównaniu powierzchni płyt należy je oczyścić z luźnych cząsteczek szczotką lub sprężonym powietrzem. Przed wykonaniem właściwej wyprawy elewacyjnej należy wzmocnić naroża ścian oraz naroża otworów. Naroża ścian i otworów do wysokości 2 m wzmocnia się kątownikami ochronnymi ze stali szlachetnej z nałożoną siatką a powyżej 2 m wąskimi paskami tkaniny zbrojącej wtopionymi w masę klejącą ułożoną po obu stronach wzdłuż krawędzi naroża. Każdą otwartą spoinę lub ubytek należy wypełnić pianką poliuretanową.

Mocowanie mechaniczne płyt wykonać niezależnie od przyklejenia płyt masą klejącą. Do mocowania płyt stosować łączniki z tworzywa. Łączniki powinny być rozmieszczone równomiernie. Zaleca się stosowanie 4 kołków na m². Wszystkie nierówności wzmocnić należy dodatkowymi kołkami. Zakładanie łączników wykonywać można dopiero po 24 godzinach od czasu przyklejenia płyt styropianowych. Przed wprowadzeniem łącznika w wywiercone otwory należy oczyścić z urobku, np. przez ich przewietrzanie. Wiertarkę uruchamiać należy dopiero po przebicciu warstwy izolacyjnej i dotknięciu wiertłem podłoża.

Do przyklejenia tkaniny zbrojącej należy stosować kleje i masy klejące przygotowane zgodnie z instrukcją producenta. Przyklejanie tkaniny zbrojącej można rozpocząć nie wcześniej niż po upływie 3 dni od czasu przyklejenia płyt styropianowych przy pogodzie bezdeszczowej i temperaturze nie niższej niż + 5 °C i nie wyższej niż + 25 °C. Masę klejącą należy nanosić na powierzchnię płyt styropianowych ciąglą warstwą o szerokości 1,10-1,20 m i grubości 1,5-3m, rozpoczynając od góry ściany pionowej o szerokości tkaniny zbrojącej. Po nałożeniu masy klejącej należy natychmiast przykleić tkaninę zbrojącą rozwijając rolkę tkaniny w miarę przyklejania wciskając ją w masę klejącą za pomocą packi stalowej. Tkanina powinna być napięta i całkowicie wciśnięta w masę klejącą.

Następnie wyszpachlować masę przenikającą przez oczka siatki. Siatka musi być wszechstronnie okryta masą zbrojeniową i znajdować się możliwie u góry tak aby nie był widoczny kolor siatki. Grubość warstwy klejącej przy pojedynczej tkaninie powinna wynosić nie mniej niż 1,5 mm i nie więcej niż 3mm. Tkaninę zbrojeniową należy przeprowadzić przez dziurkowaną krawędź listwy cokołowej i równo obciąć. Nakładana tkanina nie powinna wykazywać sfałdowań i powinna być równomiernie napięta. Sąsiednie pasy tkaniny powinny być przyklejone na zakład nie mniejszy niż 100 mm w pionie i poziomie.

W narożach siatka powinna zachodzić za krawędź naroża w obu kierunkach lecz nie więcej niż na długość 20cm. Powierzchnia po ułożeniu tkaniny zbrojącej powinna być gładka i pozbawiona nierówności. Jeśli stwierdzi się miejsca, w których tkanina wzmacniająca jest widoczna, miejsca te należy wyrównać masą klejącą. Szerokość tkaniny powinna być tak dobrana aby możliwe było wyklejenie ościeży okiennych i drzwiowych na całej ich głębokości. Narożniki otworów okiennych i drzwiowych powinny być wzmocnione przez naklejenie bezpośrednio na styropianie kawałków tkaniny o wymiarach 20 x 35cm. Tkanina przyklejona na jednej ścianie nie może być ujęta na krawędzi narożnika, lecz należy ją wywinąć na ścianę sąsiednią pasem o szerokości około 15-20cm. W taki sam sposób należy wywinąć tkaninę na ościeża okienne i drzwiowe.

Wyprawy elewacyjne można stosować nie wcześniej niż po upływie 3 dni od naklejenia tkaniny zbrojącej na styropianie. Wykonywanie wypraw elewacyjnych należy prowadzić w temperaturach nie niższych niż + 5 °C i nie wyższych niż + 25 °C.

Niedopuszczalne jest wykonywanie wypraw elewacyjnych w czasie opadów atmosferycznych, silnego wiatru oraz jeżeli jest zapowiadany spadek temperatury poniżej 0 °C w przeciągu 24 godzin.

Do wykonywania wypraw elewacyjnych należy stosować masy tynkarskie zgodnie z odpowiednimi świadectwami ITB.

Podłoże pod projektowaną nawierzchnię z kostki brukowej betonowej powinno być przygotowane zgodnie z wymogami określonymi w dokumentacji technicznej. Konstrukcja nawierzchni może obejmować ułożenie warstwy ścieralnej z betonowej kostki brukowej na:

- a) podsypce piaskowej lub cementowo-piaskowej oraz podbudowie,
- b) podsypce piaskowej rozścielonej bezpośrednio na podłożu z gruntu piaszczystego.

Rodzaj podbudowy przewidzianej do wykonania pod warstwą betonowej kostki brukowej powinien być zgodny z dokumentacją projektową.

Przed przystąpieniem do układania nawierzchni z kostki zaleca się ustawić krawężniki i obrzeża. Przed ich ustawieniem, pożądane jest ułożenie pojedynczego rzędu kostek w celu ustalenia szerokości nawierzchni i prawidłowej lokalizacji krawężników lub obrzeży.

Rodzaj podsypki i jej grubość powinny być zgodne z dokumentacją projektową. Jeśli dokumentacja projektowa nie ustala inaczej to grubość podsypki powinna wynosić po zagęszczeniu

3÷5 cm Dopuszczalne odchyłki od zaprojektowanej grubości podsypki nie powinny przekraczać ± 1 cm

Podsypkę piaskową należy zwilżyć wodą, równomiernie rozścielić i zagęścić lekkimi walcami (np. ręcznymi) lub zagęszczarkami wibracyjnymi w stanie wilgotności optymalnej.

Podsypkę cementowo-piaskową stosuje się z zasady przy występowaniu podbudowy pod nawierzchnią z kostki. Podsypkę cementowo-piaskową przygotowuje się w betoniarkach, a następnie rozściela się na uprzednio zwilżonej podbudowie, przy zachowaniu:

- współczynnika wodno cementowego od 0,25 do 0,35,
 - wytrzymałości na ściskanie nie mniejszej niż $R7 = 10 \text{ MPa}$, $R28 = 14 \text{ MPa}$.
- Rozścielenie podsypki cementowo-piaskowej powinno wyprzedzać układanie nawierzchni z kostek od 3 do 4 m. Rozścielona podsypka powinna być wyprofilowana i zagęszczona w stanie wilgotnym, lekkimi walcami (np. ręcznymi) lub zagęszczarkami wibracyjnymi.

Jeśli podsypka jest wykonana z suchej zaprawy cementowo-piaskowej to po zawałowaniu nawierzchni należy ją polać wodą w takiej ilości, aby woda zwilżyła całą grubość podsypki. Rozścielenie podsypki z suchej zaprawy może wyprzedzać układanie nawierzchni z kostek o około 20 m.

Całkowite ubicie nawierzchni i wypełnienie spoin zaprawą musi być zakończone przed rozpoczęciem wiązania cementu w podsypce.

Kształt, wymiary, barwę i inne cechy charakterystyczne kostek oraz deseń ich układania powinny być zgodne z dokumentacją projektową i zaakceptowane przez Inżyniera. Przed ostatecznym zaakceptowaniem kształtu, koloru, sposobu układania i wytwórni kostek, Inżynier może polecić Wykonawcy ułożenie po 1 m² wstępnie wybranych kostek, wyłącznie na podsypce piaskowej.

Ułożenie nawierzchni z kostki na podsypce cementowo-piaskowej zaleca się wykonywać przy temperaturze otoczenia nie niższej niż +5 °C. Dopuszcza się wykonanie nawierzchni jeśli w ciągu dnia temperatura utrzymuje się w granicach od 0 °C do +5 °C, przy czym jeśli w nocy spodziewane są przymrozki kostkę należy zabezpieczyć materiałami o złym przewodnictwie ciepła (np. matami ze słomy, papą itp.).

Nawierzchnię na podsypce piaskowej zaleca się wykonywać w dodatnich temperaturach otoczenia.

Warstwa nawierzchni z kostki powinna być wykonana z elementów o jednakowej grubości. Na większym fragmencie robót zaleca się stosować kostki dostarczone w tej samej partii materiału, w której niedopuszczalne są różne odcienie wybranego koloru kostki.

Ławy betonowe zwykłe w gruntach spoistych wykonuje się bez szalowania, przy gruntach sypkich należy stosować szalowanie. Ławy betonowe z oporem wykonuje się w szalowaniu. Beton rozścielony w szalowaniu lub bezpośrednio w korycie powinien być wyrównywany warstwami. Betonowanie ław należy wykonywać zgodnie z wymaganiami PN-B-06251, przy czym należy stosować co 50 m szczeliny dylatacyjne wypełnione bitumiczną masą zalewową.

Ławy żwirowe o wysokości do 10 cm wykonuje się jednowarstwowo przez zasypanie koryta żwirem i zagęszczenie go polewając wodą. Ławy o wysokości powyżej 10 cm należy wykonywać dwuwarstwowo, starannie zagęszczając poszczególne warstwy.

Krawężniki należy osadzać w taki sposób, aby światło (odległość górnej powierzchni krawężnika od jezdni) wynosiło 10 ÷ 12 cm lub 2cm na przejściach dla pieszych i wjazdach na posesje. Zewnętrzna ściana krawężnika od strony chodnika powinna być po ustawieniu krawężnika obsypana piaskiem, żwirem, tłuczniem lub miejscowym gruntem przepuszczalnym, starannie ubitym.

Ustawienie krawężników powinno być zgodne z BN-64/8845-02.

Ustawianie krawężników na ławie betonowej powinno być wykonane na podsypce cementowo-piaskowej o grubości 3 do 5 cm po zagęszczeniu.

Ustawianie krawężników na ławie żwirowej i tłuczniowej powinno być wykonywane na podsypce z piasku o grubości warstwy od 3 do 5 cm po zagęszczeniu.

Spoiny krawężników nie powinny przekraczać szerokości 1 cm. Spoiny należy wypełnić zaprawą cementowo-piaskową, przygotowaną w stosunku 1:2.

Spoiny krawężników przed zalaniem zaprawą należy oczyścić i zmyć wodą. Dla zabezpieczenia przed wpływami temperatury krawężniki ustawione na podsypce cementowo-piaskowej i o spoinach zalanych zaprawą należy zalewać co 50 m bitumiczną masą zalewową nad szczeliną dylatacyjną ławy.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie efektu ostatecznego, sprawdzenie jakości zastosowanych materiałów, sprawdzenie zgodności z dokumentacją projektową.

Kontrola wykonania polega na sprawdzeniu zgodności ich wykonania z odpowiednimi normami i wymaganiami. Kontrola przeprowadzana jest przez Inspektora nadzoru. Podczas prac zanikających w czasie ich wykonania, w odniesieniu do całego zakresu – po zakończeniu prac.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

(m²) wykonania tynków zewnętrznych ścian, kominów, ościeży

(m²) montażu rusztowań rurowych, płytki, opaski z kostki, nawierzchnie

(m³) podkłady

9. Odbiór

Odbioru robót należy dokonać zgodnie z Warunkami Technicznymi Wykonania i Odbioru Robót Budowlano-Montażowych.

Odbioru dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie wpisów do dziennika budowy i sprawdzeniu z dokumentacją techniczną.

Odbiór częściowy powinien obejmować sprawdzenie: podkładu, jakości zastosowanych materiałów, dokładności wykonania przyklejenia płyt, dokładności wykonania masy zbrojącej, estetyki wykonania elewacji.

Dokonanie odbioru częściowego powinno być potwierdzone wpisem do dziennika budowy.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-90/B-02867 Ochrona przeciwpożarowa budynków. Metoda badania stopnia rozprzestrzeniania ognia przez ściany.

PN-B 10106:1997 Tynki i zaprawy budowlane. Masy tynkarskie do wypraw pocienionych. Płyty styropianowe

PN-B-20130:1999 Wyroby do izolacji cieplnej w budownictwie. Płyty styropianowe
ZUAT-15A/03 System docieplenia ścian zewnętrznych z zastosowaniem
styropianu jako materiału termoizolacyjnego i pocienionej wyprawy elewacyjnej.
PN-92/P-85010 Tkaniny szklane
PN-EN ISO 6946 Opór cieplny i współczynnik przenikania ciepła.
Świadectwo ITB Nr 334/02 Bezspoinowy system ocieplania ścian zewnętrznych
budynków.
PN-M-47900-2:1996 Rusztowania stojące metalowe robocze. Rusztowania
stojakowe z rur.
PN-M-47900-3:1996 Rusztowania stojące metalowe robocze. Rusztowania
ramowe.
PN-EN 1338:2005 Betonowa kostka brukowa
PN-B-11113:1996 Kruszywa mineralne. Kruszywa naturalne do
nawierzchni drogowych, piasek
PN-EN 1340:2004 Krawężniki betonowe. Wymagania i metody badań.
PN-EN 1338:2004 (U) Betonowa kostka brukowa. Wymagania i metody badań.
PN-EN 1338:2005 Betonowa kostka brukowa. Wymagania i metody badań.

ST 02.01 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru
- Instalacje wod-kan, przyłącza.

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót montażu instalacji wod – kan, przyłącza.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- wykonanie kanalizacji sanitarnej wewnętrznej
- wykonanie instalacji zimnej wody
- wykonanie instalacji ciepłej, cyrkulacji
- montaż przyborów, armatury
- wykonanie przyłącza kanalizacji sanitarnej, wody

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

sprzęt podręczny i specjalistyczny, urządzenie przewiertowe, żuraw
samochód samowyladowczy, spycharki, koparki, ładowarki, wyciągarki
mechaniczne, ręczne

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny, mechaniczny. Wykonawca jest
zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną
niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Instalacja kanalizacyjna.

Przed przystąpieniem do montażu kanalizacji należy :

wyznaczyć miejsca układania rur, kształtek, armatury
wykonać przebicia, bruzdy, osadzić podpory, uchwyty
wykonać otwory w ścianach, stropach

Rurociągi kanalizacyjne mocować za pomocą uchwytów lub wsporników w sposób zapewniający odizolowanie ich od przegród budowlanych, celem ograniczenia rozprzestrzeniania się drgań i hałasów. Przewody układać w bruzdach ściennych, posadzkowych, lub obudować płytami gipsowymi. Przed przystąpieniem do montażu rur i kształtek z tworzyw sztucznych należy dokonać oględzin tych materiałów. Powierzchnie wewnętrzne i zewnętrzne rur i kształtek powinny być gładkie i czyste, pozbawione porów, wgłębień i innych wad powierzchniowych w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań odpowiednich norm. Montaż połączeń kielichowych polega na wsunięciu końca rury w kielich, z osadzoną uszczelką do określonej głębokości. Dopuszczalne jest stosowanie środka smarującego ułatwiającego wsuwanie. Należy sprawdzić szczególną uwagę na osiowe wprowadzenie końca rury w kielich. Przed przystąpieniem do montażu przyborów należy dokonać oględzin ich powierzchni. Montaż przyborów i urządzeń należy wykonać zgodnie z wymaganiami określonymi w WTWiO cz. II Instalacje sanitarne i przemysłowe, odpowiednich normach oraz instrukcjach wydanych przez producentów określonych przyborów i urządzeń

Instalacja wody zimnej, ciepłej, gazu.

Przed przystąpieniem do montażu instalacji wody należy :

wyznaczyć miejsca układania rur, kształtek, armatury

wykonać otwory , bruzdy, osadzić podpory, uchwyty

Po wykonaniu czynności pomocniczych j.w należy przystąpić do właściwego montażu rur, kształtek i armatury.

Rurociągi z tworzyw sztucznych mogą być mocowane bezpośrednio na ścianach w bruzdach ścian lub warstwach podłogowych w rurach osłonowych.

Przed przystąpieniem do montażu rur i kształtek z tworzyw sztucznych należy dokonać oględzin tych materiałów. Powierzchnie wewnętrzne i zewnętrzne rur i kształtek powinny być gładkie, czyste, pozbawione porów, wgłębień i innych wad powierzchniowych w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań odpowiednich norm.

Połączenia gwintowane powinny zapewniać szczelność. Gwinty powinny być wykonane z należyłą starannością i muszą spełniać wymogi odpowiednich norm.

Połączenia zgrzewane mogą być doczołowe lub elektrooporowe:

zgrzewanie doczołowe, które polega na łączeniu rur i kształtek przez nagrzanie ich końcówek do właściwej temperatury i dociśnięcie, bez stosowania dodatkowego materiału.

Zgrzewanie elektrooporowe charakteryzujące się tym, że kształtki polietylenowe (PE) zawierają jeden lub więcej integralnych elementów grzejnych, zdolnych do przetworzenia energii elektrycznej w ciepło, w celu uzyskania połączenia zgrzewanego z bosym końcem lub rurą.

Po zgrzaniu rur i kształtek na ich powierzchniach wewnętrznych i zewnętrznych nie powinny wystąpić wypływki stopionego materiału poza obrębem kształtek.

Przy zgrzewaniu elektrooporowym żadna wypływka nie powinna powodować przemieszczenia drutu w kształtkach (elektrooporowych) co mogłoby spowodować zwarcie podczas łączenia. Na wewnętrznej powierzchni rur nie powinno wystąpić pofałdowanie.

Przed przystąpieniem do montażu armatury należy dokonać oględzin jej

powierzchni zewnętrznej i wewnętrznej.

Powierzchnie powinny być gładkie, czyste, pozbawione porów, wgłębień i innych wad powierzchniowych w stopniu uniemożliwiającym spełnienie wymagań norm. Wysokość ustawienia armatury czerpalnej nad podłogą lub przybozem należy wykonać zgodnie z wymaganiami określonymi w WTWiO dla instalacji wodociągowych (zeszyt nr 7 COBRTI INSTAL). Zastosowanie rodzajów połączeń armatury z instalacją należy wykonać przestrzegając instrukcji wydanych przez producentów określonych materiałów.

Przyłącz kanalizacji, wody.

Roboty ziemne winny być prowadzone zgodnie z przepisami zawartymi w BN-83/8836-02 Przewody podziemne. Roboty ziemne.

Przewidziano wykopy ciągle wąsko - przestrzenne o ścianach pionowych odeskowanych i rozpartych. Wykonanie wykopów poniżej głębokości 1.0m deskowanie ażurowe. Wykonanie wykopów mechaniczne, w pobliżu istniejącego uzbrojenia, budynku wykonywać ręcznie. Ewentualne odwodnienie wykopów przy użyciu pomp spalinowych. Przed przystąpieniem do realizacji wykonać odkrywki w miejscu skrzyżowania z istniejącym uzbrojeniem ora przy przejściach pod przewiązką celem potwierdzenia głębokości fundamentów.

Kanalizacja zewnętrzna z rur kanałowych PVC z kielichami rodzaju P łączonych na uszczelkę gumową. Rury układane na podsypce piaskowej oraz obsypce z piasku gr. 30cm ponad wierzch rury. Przy wykonywaniu wykopów zabezpieczyć istniejące uzbrojenie przez założenie podpór zabezpieczających (tymczasowo na czas budowy).

7. Kontrola jakości

Kontrolę wykonania instalacji z tworzyw sztucznych należy przeprowadzić zgodnie z zaleceniami określonymi w WTWiO cz. II Instalacje sanitarne i przemysłowe, oraz w PN-81/B-10700-01, PN-81/B-10700-00.

Badanie szczelności instalacji powinno być wykonane przed zakryciem bruzd i kanałów.

Poziome przewody należy poddać próbie przez zalanie ich wodą o ciśnieniu nie wyższym niż 2 m słupa wody. Podejścia i piony należy sprawdzić na szczelność w czasie swobodnego przepływu przez nie wody.

Z przeprowadzonych badań należy sporządzić protokół badania szczelności.

Kontrolą wykonania instalacji wodociągowych należy przeprowadzić zgodnie z zaleceniami określonymi w WTWiO „Instalacji wodociągowych” (zeszyt nr 7).

Są to badania wstępne polegające na pulsacyjnym podnoszeniu ciśnienia w instalacji do wartości ciśnienia próbnego (3-krotnie) i obserwacji tej instalacji. W przypadku braku przecieków i roszczenia oraz spadku ciśnienia (może wystąpić wyłącznie spowodowane elastycznością przewodów z tworzyw sztucznych) obserwuje się instalację jeszcze 1/2 godziny, jeżeli w dalszym ciągu nie występują przecieki i roszczenie oraz spadek ciśnienia nie większy niż 0,6 bara, przystępuje się do badania głównego.

Badanie główne polega na podniesieniu ciśnienia do wartości ciśnienia próbnego i obserwacji instalacji przez 2 godziny, jeżeli badanie główne zostało zakończone wynikiem pozytywnym - brak przecieków i roszczenia oraz spadek ciśnienia nie większy niż 0,2 bara - to uznaje się, że instalacja wodociągowa została wykonana

w sposób prawidłowy, chyba że wymagane są jeszcze badania uzupełniające przez producenta przewodów z tworzyw sztucznych. Wartość ciśnienia próbnego należy przyjąć zgodnie z określoną w dokumentacji technicznej i WTWiO.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Odbiorowi częściowemu należy poddać te elementy, które zanikają w wyniku postępu robót, których sprawdzenie jest utrudnione bądź niemożliwe w fazie odbioru końcowego. Z przeprowadzonego odbioru częściowego należy sporządzić protokół odbioru technicznego-częściowego oraz dołączyć wyniki badań odbiorczych.

Instalacja powinna być przedstawiona do odbioru końcowego po zakończeniu wszystkich robót montażowych oraz dokonaniu badań odbiorczych częściowych, z których wszystkie zakończyły się wynikiem pozytywnym.

W ramach odbioru końcowego należy sprawdzić w szczególności :

użycie właściwych materiałów i elementów urządzeń

prawidłowość wykonania połączeń, wielkości spadków przewodów

odległości przewodów od przegród budowlanych, innych instalacji

prawidłowości wykonania uchwytów, podpór przewodów

prawidłowości zainstalowania przyborów, urządzeń

protokoły odbiorów międzyoperacyjnych, częściowych

protokoły z wyników badań odbiorczych

zgodność wykonanej instalacji z dokumentacją techniczną, specyfikacjami,

odpowiednimi normami, instrukcjami producentów materiałów, przyborów,

wytycznymi WTWiO

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-81/B-10700/00 Instalacje wewnętrzne wodociągowe i kanalizacyjne.

Wymagania i badania przy odbiorze. Wspólne wymagania i badania

PN-81/B-10700/01 Instalacje wewnętrzne wodociągowe i kanalizacyjne.

Wymagania i badania przy odbiorze. Instalacje kanalizacyjne

PN-EN 1329-1:2001 Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych do

odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze wewnątrz konstrukcji budowli). Niezmiękczonej polichlorek winylu (PVC-U). Część 1

Wymagania dotyczące rur, kształtek i systemu.
 PN-ENV 1329-2:2002 (U) Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych do odprowadzania nieczystości i ścieków (o niskiej i wysokiej temperaturze wewnątrz konstrukcji budowli). Niezmięczony polichlorek winylu (PVC-U). Część 2
 Zalecenia dotyczące oceny zgodności.
 PN-85/M-75178.00 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej.
 Wymagania i badania.
 PN-89/M-75178.01 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej.
 Syfon do umywalki.
 PN-89/M-75178.05 Armatura odpływowa instalacji kanalizacyjnej
 Przelewy i spusty.
 PN-79/B-12S34 Wyroby sanitarne ceramiczne. Umywalki
 PN-81/B-12635 Wyroby sanitarne ceramiczne. Miski ustępowe.
 PN-77/B-12636 Wyroby sanitarne ceramiczne. Zlewozmywaki
 PN-EN 251:2005 Brodziki pod prysznicowe. Wymiary przyłączeniowe.
 PN-91/B-77561 Brodziki z blachy stalowej emaliowane.
 PN-EN 111:2004 Wiszące umywalki do mycia rąk. Wymiary przyłączeniowe.
 PN-86/B-75704.01 Sedesy z tworzyw sztucznych termoplastycznych.
 Ogólne wymagania i badania.
 PN EN ISO 15874-1:2004(U) Systemy przewodów rurowych do instalacji ciepłej i zimnej wody. Polipropylen (PP). Część 1: Wymagania ogólne.
 PN-EN ISO 15874-2:2004(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do instalacji ciepłej i zimnej wody. Polipropylen (PP). Część 2: Rury.
 PN EN ISO 15874-3:2004(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do instalacji ciepłej i zimnej wody. Polipropylen (PP). Część 3: Kształtki.
 PN-EN ISO 15874-5:2004(U) Systemy przewodów rurowych z tworzyw sztucznych do instalacji ciepłej i zimnej wody. Polipropylen (PP). Część 5: Przydatność do stosowania w systemie.
 PN-C-89207:1997 Rury z tworzyw sztucznych. Rury ciśnieniowe z polipropylenu PP-H, PP-B i PP-R.
 PN-H 74200:1998 Rury stalowe ze szwem gwintowane.
 PN-ISO 7-1:1995 Gwinty rurowe połączeń ze szczelnością uzyskiwaną na gwincie. Wymiary, tolerancje i oznaczenia.
 PN-ISO 228-1:1995 Gwinty rurowe połączeń ze szczelnością nie uzyskiwaną na gwincie. Wymiary, tolerancje i oznaczenia
 Warunki techniczne wykonania i odbioru rurociągów z tworzyw sztucznych z 1994r.
 PN-86/B-02480 Grunty budowlane Określenia symbole, podział i opis gruntów
 PN-68/6250 Roboty ziemne budowlane, wymagania w zakresie wykonania i badania przy odbiorze.
 PN-80/C-89205 – Rury kanalizacyjne z PVC
 PN-74/C-89202- Kształtki z PVC
 PN-EN 1401-1: 1999 Systemy przewodowe z tworzyw sztucznych
 PN-92/B-10729 Studzienki kanalizacyjne
 PN-93/BH-74124 Zwieńczenia studzienek i wpustów kanalizacyjnych montowane w nawierzchniach użytkowanych przez pojazdy i pieszych.
 PN-EN 1917:2004 Studzienki włazowe i nie włazowe z betonu niezbrojonego, z betonu zbrojonego włóknem stalowym i żelbetowe
 PN-87/H-74051.00 Włazy kanałowe. Ogólne wymagania i badania

PN-64/H-74086 Stopnie żeliwne do studzienek kontrolnych.
PN-80/H-74219 Rury stalowe bez szwu
PN-EN 1775:2001 Przewody gazowe dla budynków
PN-EN 12327:2004 Systemy dostawy gazu próby ciśnieniowe, uruchomienie-
wymagania.
PN-EN 331:2002 (U) Kurki kulowe do instalacji gazowych budynków
PN-EN 161:2002 (U) Automatyczne zawory odcinające urządzeń gazowych.

ST 02.02 Specyfikacje Techniczne wykonania i odbioru
- Instalacja c.o., solarna, kotłownia, gaz, wentylacja.

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót montażu instalacji c.o., solarnej, kotłowni, gazu, wentylacji.

Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

- montaż instalacji c.o., kotłowni, solary
- wykonanie instalacji gazowej, przyłącza
- wykonanie wentylacji mechanicznej

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

sprzęt podręczny i specjalistyczny

5. Transport

samochód dostawczy , rozładunek ręczny

Wykonawca jest zobowiązany do stosowania takich środków transportu, które nie wpłyną niekorzystnie na jakość robót i właściwości przewożonych materiałów.

6. Wykonanie robót

Przed przystąpieniem do montażu instalacji należy :

wyznaczyć miejsca układania rur, kształtek, armatury
wykonać otwory , bruzdy, osadzić podpory, uchwyty
Przed układaniem przewodów należy sprawdzić trasę, usunąć ewentualne przeszkody, sprawdzić czy elementy przewidziane do montażu nie posiadają uszkodzeń mechanicznych oraz czy w przewodach nie ma zanieczyszczeń.

Rurociągi poziome należy prowadzić ze spadkiem wynoszącym co najmniej 0.3% w kierunku źródła ciepła. Poziome odcinki muszą być wykonane ze spadkami zabezpieczającymi odpowiednie odpowietrzenie i odwodnienie całego pionu. W miejscach przejść przez ściany i stropy nie wolno wykonywać połączeń, przejścia wykonywać w tulejach ochronnych. Wolną przestrzeń wypełnić odpowiednim materiałem termoplastycznym. Przewody pionowe mocować do ścian za pomocą uchwytów co najmniej co 3.0m, przy czym na jednej kondygnacji co najmniej jeden uchwyt. Piony należy łączyć do rurociągów poziomych za pośrednictwem odsadzek o dł. ramienia co najmniej 1.0m wykonanych tak aby możliwa była kompensacja wydłużeń przewodów. przewody poziome mocować za pomocą podpór stałych lub przesuwnych. Po ułożeniu rurociągów i przymocowaniu do podłoża instalację przepłukać mieszanką wodno-powietrzną. Grzejniki montowane przy ścianie należy ustawić w płaszczyźnie równoległej do powierzchni ściany lub wnęki. Odległość grzejnika od podłogi i od parapetu powinna wynosić co najmniej 110mm. Grzejniki należy montować w opakowaniach fabrycznych i zdejmować po zakończeniu prac wykończeniowych. Rurociągi łączone będą z armaturą i osprzętem za pomocą odpowiednich kształtek. Zawory na pionach i gałęzkach umieszczać w miejscach widocznych oraz łatwo dostępnych dla obsługi i konserwacji. Instalacja przed zakryciem bruzd i przed pomalowaniem elementów instalacji oraz przed wykonaniem izolacji termicznej przewodów musi być poddana próbie szczelności. Przed przystąpieniem do badania szczelności należy instalację podlegającą próbie (lub jej część) kilkakrotnie skutecznie przepłukać wodą. Niezwłocznie po zakończeniu płukania należy instalację napęlnić wodą uzdatnioną o jakości zgodnej z PN-93/C-04607, lub z dodatkiem inhibitorów korozji wg propozycji COBRTI-INSTAL. Instalację należy dokładnie odpowietrzyć. Każdy grzejnik sprawdzany jest szczegółowo przez producenta przy ciśnieniu próbnym 13 barów. Ciśnienie robocze w instalacji na poziomie dolnej krawędzi nie powinno przekraczać 10 barów. Próbie szczelności w instalacji centralnego ogrzewania należy przeprowadzić zgodnie z WT COBRTI Zeszyt 6, tzn. ciśnienie robocze powiększone o 2 bary, lecz nie mniejsze niż 4 bary. Ciśnienie podczas próby szczelności należy dokładnie kontrolować i nie dopuszczać do przekroczenia jego maksymalnej wartości 12 barów. Do pomiaru ciśnień próbnych należy używać manometru, który pozwala na bezbłędny odczyt zmiany ciśnienia o 0,1 bara. Powinien on być umieszczony w możliwie najniższym punkcie instalacji. Wyniki badania szczelności należy uznać za pozytywne, jeżeli w ciągu 20 min. nie stwierdzono przecieków ani roszczenia. Z próby ciśnieniowej należy sporządzić protokół. Po uzyskaniu pozytywnej próby szczelności należy przeprowadzić próbę na gorąco, przy najwyższych - w miarę możliwości - parametrach czynnika grzewczego, lecz nie przekraczających parametrów obliczeniowych. Próba szczelności na gorąco winna być poprzedzona co najmniej 72-godzinną pracą instalacji. Poziomy i pionowy rur izolować kształtkami z pianki poliuretanowej. Roboty izolacyjne należy rozpocząć po zakończeniu montażu rurociągów, przeprowadzeniu próby szczelności i wykonaniu zabezpieczenia antykorozyjnego powierzchni przeznaczonych do zaizolowania oraz po potwierdzeniu prawidłowości wykonania powyższych robót protokołem odbioru.

Otuliny termoizolacyjne powinny być nałożone na styk i powinny ściśle przylegać do powierzchni izolowanej. W przypadku wykonania izolacji wielowarstwowej, styki poprzeczne i wzdłużne elementów następnej warstwy nie powinny pokrywać odpowiednich styków elementów warstwy dolnej.

Nie dopuszcza się montażu urządzeń, które nie posiadają aktualnych atestów w momencie montażu.

Materiały i prefabrykaty użyte do wykonania robót związanych z budową kotłowni, instalacji powinny być zgodne z wymaganiami odpowiednich norm.

Urządzenia technologiczne jak kotły, pompy, zbiorniki, zawory urządzenia pomiarowe należy montować zgodnie z wytycznymi producentów i powinny posiadać wymagane przepisami atesty. Nie dopuszcza się montażu urządzeń które nie posiadają aktualnych atestów w momencie montażu. Powierzchnie rur stalowych oczyścić do 2-go stopnia czystości i zabezpieczyć antykorozyjnie farbą podkładową oraz nawierzchniową dwukrotnie.

7. Kontrola jakości

Kontrola jakości robót związanych z wykonaniem instalacji centralnego ogrzewania powinna być przeprowadzona w czasie wszystkich faz robót zgodnie z wymaganiami Polskich Norm i WT COBRTI zeszyt 6.

Każda dostarczona partia materiałów powinna być zaopatrzona w świadectwo kontroli jakości producenta.

Wyniki przeprowadzonych badań należy uznać za dodatnie, jeżeli wszystkie wymagania dla danej fazy robót zostały spełnione. Jeśli którekolwiek z wymagań nie zostało spełnione, należy daną fazę robót uznać za niezgodną z wymaganiami normy i po dokonaniu poprawek przeprowadzić badania ponownie.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiaru należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Odbioru robót polegających na wykonaniu instalacji centralnego ogrzewania, należy dokonać zgodnie z WT COBRTI zeszyt 6 pkt.10 oraz normą PN-64/B-10400 Urządzenia centralnego ogrzewania w budownictwie powszechnym.

Wymagania i badania techniczne przy odbiorze.

Odbiory międzyoperacyjne należy przeprowadzić w stosunku do następujących robót :

- przejścia przewodów przez ściany, stropy
- ściany w miejscach montażu grzejników
- bruzdy w ścianach wymiary, zgodność z pionem i zgodność z kierunkiem w przypadku minimalnych spadków odcinków poziomych.

Z odbiorów należy spisać protokoły stwierdzające jakość wykonania oraz przydatność robót i elementów do prawidłowego montażu.
Po przeprowadzeniu prób przewidzianych dla danego rodzaju robót należy dokonać końcowego odbioru technicznego instalacji centralnego ogrzewania.
Przy odbiorze końcowym należy sprawdzić :
Zgodność wykonania z dokumentacją projektową oraz ewentualnymi zapisami w dzienniku budowy dotyczącymi zmian i odstępstw od dokumentacji projektowej.
Protokoły z odbiorów częściowych i realizację postanowień dotyczącą usunięcia usterek.
Aktualność dokumentacji projektowej (czy przeprowadzono wszystkie zmiany i uzupełnienia). Protokoły badań szczelności instalacji.

10.Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11.Przepisy związane

PN-64/B-10400 Urządzenia centralnego ogrzewania w budownictwie powszechnym. Wymagania i badania techniczne przy odbiorze.
PN-B-02414:1999 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie instalacji ogrzewań wodnych systemu zamkniętego z naczyniami wzbiórczymi przeponowymi. Wymagania.
PN-91/B-02415 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Zabezpieczenie wodnych zamkniętych systemów ciepłowniczych. Wymagania.
PN- 91/B-02420 Ogrzewnictwo. Odpowietrzanie instalacji ogrzewań wodnych. Wymagania.
PN-90/M-75003 Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Ogólne wymagania i badania.
PN-91/M-75009 Armatura instalacji centralnego ogrzewania. Zawory regulacyjne. Wymagania i badania.
PN-EN 215:2002 Termostatyczne zawory grzejnikowe. Wymagania i badania.
PN-EN 442-1:1999 Grzejniki. Wymagania i warunki techniczne.
PN-EN 442-2:1999/A1:2002 Grzejniki. Moc cieplna i metody badań (zmiana A1).
PN-B-02421:2000 Ogrzewnictwo i ciepłownictwo. Izolacja cieplna przewodów, armatury i urządzeń. Wymagania i badania odbiorcze.
PN-C-04607:1993 Woda w instalacjach ogrzewania. Wymagania i badania dotyczące jakości wody.
PN-87/B-02411 Ogrzewnictwo. Kotłownie wbudowane na paliwo stałe. Wymagania
PN-ISO 6758:1999 Rury stalowe ze szwem na wymienniki ciepła.
PN-73/H-74244 Rury stalowe ze szwem przewodowe.
PN-91/M-54910 Wodomierze – montaż
PN-ISO-97/4064-1 Pomiar objętości wody w przewodach – wodomierze wody pitnej zimnej – wymagania.
Wymagania Techniczne COBRTI INSTAL. Zeszyt 6: Warunki Techniczne Wykonania i Odbioru Instalacji Ogrzewczych. COBRTI INSTAL, Warszawa 2003

Wymagania Techniczne COBRTI INSTAL. Zeszyt 2: Wytyczne projektowania centralnego ogrzewania. COBRTI INSTAL, Warszawa 2003
PN-EN 1775:2001 Przewody gazowe dla budynków
PN-EN 12327:2004 Systemy dostawy gazu próby ciśnieniowe, uruchomienie-wymagania.
PN-EN 331:2002 (U) Kurki kulowe do instalacji gazowych budynków
PN-EN 161:2002 (U) Automatyczne zawory odcinające urządzeń gazowych.
PN-87/B-02411 Ogrzewnictwo. Kotłownie wbudowane na paliwo stałe.
Wymagania
PN-ISO 6758:1999 Rury stalowe ze szwem na wymienniki ciepła.
PN-73/H-74244 Rury stalowe ze szwem przewodowe.

ST 02. 03 Specyfikacja Techniczna wykonania i odbioru - instalacje elektryczne

1. Przedmiot

Przedmiotem Specyfikacji Technicznej są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót instalacji elektrycznych
Specyfikacja Techniczna stanowi dokument pomocniczy przy realizacji i odbiorze robót.

2. Zakres robót

montaż rozdzielnic dla budynku
instalację oświetlenia podstawowego
instalację gniazd ogólnego przeznaczenia
podziemną instalację elektryczną
instalację siły, odgromową, ochronną

3. Materiały

w. g. przedmiar robót

4. Sprzęt

sprzęt podręczny, narzędzia elektryczne, specjalistyczne, spawarka

5. Transport

Samochód dostawczy, rozładunek ręczny

6. Wykonanie robót

Montaż przewodów instalacji elektrycznych - zakres robót :

- przemieszczenie w strefie montażowej
- złożenie na miejscu montażu
- wyznaczenie miejsca zainstalowania, trasowanie linii przebiegu instalacji i miejsc montażu osprzętu
- roboty przygotowawcze jak, kucie bruzd, przekucia ścian i stropów, osadzenie przepustów, wykonanie ślepych otworów, wiercenie otworów w ścianach, sufitach
- osadzenie kołków osadczych plastikowych oraz dybli, śrub kotwiących, wsporników, konsoli, wieszaków wraz z zabetonowaniem
- montaż na gotowym podłożu elementów osprzętu instalacyjnego do montażu

kabli i przewodów

- puszki powinny być osadzone na takiej głębokości aby ich górna krawędź po otynkowaniu ściany była zrównana z tynkiem
- przed zainstalowaniem należy w puszcze wyciąć odpowiednią ilość otworów
- koniec rury powinien wchodzić do puszki na głębokość 5mm
- wciąganie do rur i kanałów drutu dla ułatwienia wciągania przewodów, przewody muszą być ułożone swobodnie i nie mogą być narażone na naciągi i naprężenia
- oznakowanie zgodnie z wytycznymi dokumentacji projektowej lub normami
- roboty o charakterze budowlanym, zaprawianie bruzd, naprawa ścian stropów
- przeprowadzenie prób i badań

Montaż opraw i sprzętu instalacyjnego.

Te elementy instalacji montować w końcowej fazie robót, aby uniknąć niepotrzebnych zniszczeń i zabrudzeń. Oprawy do stropu montować wkrętami zabezpieczonymi antykorozyjnie na kołkach rozporowych plastikowych. Ta sama uwaga dotyczy sprzętu instalacyjnego, urządzeń i odbiorników energii elektrycznej montowanego na ścianach. Przed zamocowaniem opraw należy sprawdzić ich działanie oraz prawidłowość połączeń. Źródła światła i zapłoniki do opraw należy montować po całkowitym zainstalowaniu opraw. Należy zapewnić równomierne obciążenie faz linii zasilających przez odpowiednie przyłączanie odbiorów 1-fazowych. Mocowanie puszek w ścianach i gniazd wtykowych w puszkach powinno zapewniać niezbędną wytrzymałość na wyciąganie wtyczki i gniazda.

Gniazda wtykowe i wyłączniki należy instalować w sposób nie kolidujący z wyposażeniem pomieszczenia. W sanitariatach należy przestrzegać zasady poprawnego rozmieszczania sprzętu z uwzględnieniem przestrzeni ochronnych. Położenie wyłączników klawiszowych należy przyjmować takie aby w całym pomieszczeniu było jednakowe. Gniazda wtykowe ze stykiem ochronnym należy instalować w takim położeniu aby styk ten występował u góry.

Przewody do gniazd wtykowych 2-biegunowych należy podłączać w taki sposób, aby przewód fazowy dochodził do lewego bieguna, a przewód neutralny do prawego bieguna. Typy opraw trasy przewodów oraz sposób ich prowadzenia wykonać zgodnie z dokumentacją i schematami.

Instalacja połączeń wyrównawczych.

Dla uziemienia urządzeń i przewodów na których nie występuje trwale potencjał elektryczny, należy wykonać instalacje połączeń wyrównawczych. Instalacja ta składa się z połączenia wyrównawczego głównego (główna szyna wyrównawcza) miejscowego (dodatkowego – dla części przewodzących, jednocześnie dostępnych) i nie uziemionego. Elementem wyrównującym potencjały jest przewód wyrównawczy. Połączenia wyrównawcze główne i miejscowe należy wybrać łącząc przewody ochronne z częściami przewodzącymi innych instalacji.

Połączenia wyrównawcze główne należy wykonać na najniższej kondygnacji (parter). Do głównej szyny uziemiającej podłączyć rury ciepłej i zimnej wody, centralnego ogrzewania itp. sprowadzając je do wspólnego punktu – głównej szyny uziemiającej. W przypadku niemożności dokonania połączenia bezpośredniego, pomiędzy elementami, należy stosować iskierniki.

Dla instalacji połączeń wyrównawczych w rozdzielnicach zasilających zewnętrzne obwody oświetleniowe należy stosować odgromniki zaworowe pomiędzy przewodami fazowymi a uziemieniem instalacji piorunochronnej.

Instalację oświetleniową wykonać przewodami kabelkowymi układanymi p/t. Wyłączniki i przełączniki montować na wysokości 1.4m od poziomu posadzki. W pomieszczeniach wilgotnych stosować osprzęt hermetyczny. Gniazda wtyczkowe montować na wysokości 0.4m od poziomu posadzki. W pomieszczeniach wilgotnych na poziomie 1.6m i stosować osprzęt hermetyczny. Oświetlenie boczne montować na wysokości 1.9m od poziomu posadzki. Oprawy oświetleniowe w.g. katalogu ES-SYSTEM oraz FAREL lub równoważne. Zwody poziome i pionowe instalacji odgromowej wykonać drutem Fe/Zn 8mm układanym na uchwytych ostępowych. Uziemienie otokowe instalacji odgromowej wykonać z bednarki ocynkowanej Fe/Zn 25x4mm układanej w rowie na głębokości 0.6m. Złącza kontrolne montować na poziomie 1m od poziomu gruntu. Wszystkie złącza instalacji zabezpieczyć antykorozyjnie.

7. Kontrola jakości

Sprawdzenie efektu ostatecznego, sprawdzenie jakości zastosowanych materiałów, pomiarów, badań, sprawdzenie zgodności z dokumentacją techniczną.

Należy wykonać właściwe badania i pomiary skuteczności ochrony przeciwporażeniowej dla wszystkich urządzeń elektrycznych. Rozdzielnicę wyposażyć w tabliczki ostrzegawcze i opisowe.

Należy powierzyć eksploatację urządzeń elektroenergetycznych osobom przeszkolonym, posiadającym właściwe kwalifikacje uprawniające do obsługi tych urządzeń.

Całość robót musi być wykonana zgodnie z Polskimi Normami, polskimi przepisami wytycznymi Inwestora. Po wykonaniu prac dokonać stosownych pomiarów. Po wykonaniu oględzin należy sporządzić protokoły z przeprowadzonych badań zgodnie z wymogami zawartymi w normie PN-IEC 60364-6-61:2000.

8. Jednostka obmiaru

Jednostki obmiarowe należy przyjmować :

wg/ przedmiar robót

9. Odbiór

Odbioru dokonuje Inspektor Nadzoru na podstawie odbiorów częściowych, końcowych, wpisów do dziennika budowy i sprawdzeniu z dokumentacją projektową.

10. Podstawa płatności

Ujęto w części ogólnej

11. Przepisy związane

PN-IEC 60364-1:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Zakres, przedmiot i wymagania podstawowe

PN-IEC 60364-4-41:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przeciwporażeniowa

PN-84/E-02033 Oświetlenie wnętrz światłem elektrycznym

PN-IEC 60364-5-56:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Instalacje bezpieczeństwa

PN-84/E-02033 Oświetlenie wnętrz światłem elektrycznym

PN-IEC 60364-6-61:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Sprawdzanie. Sprawdzanie odbiorcze

PN-IEC 60364-5-537:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza.

Urządzenia do odłączania izolacyjnego i łączenia

PN-IEC 60364-4-46:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Odłączanie i łączenie

PN-IEC 60364-4-473 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem przetężeniowym.

PN-IEC 60364-4-47 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo. Środki ochrony przed prądem elektrycznym

PN-IEC 60364-4-443 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona zapewniająca bezpieczeństwo. Zastosowanie środków ochrony zapewniających bezpieczeństwo.

PN-IEC 61024-1 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych

PM-86/E-05003. 01 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych. Wymagania ogólne

PN-E-05204:1994 Ochrona przed elektrycznością statyczną. Ochrona obiektów, instalacji i urządzeń. Wymagania.

PN-IEC 60364-4-45:1999 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Ochrona dla zapewnienia bezpieczeństwa. Ochrona przed obniżeniem napięcia.

PN-IEC 60364-5-53:2000 Instalacje elektryczne w obiektach budowlanych. Dobór i montaż wyposażenia elektrycznego. Aparatura rozdzielcza i sterownicza.